

פניני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולת עין חמד - אגודת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ"חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרִשְׁת קֶרַח - פְּרֻבּוֹקָצִיָּה לְשִׁמָּה

"וּמִדּוֹעַ תִּתְנַשְּׂאוּ עַל קָהֵל ה'" (במדבר טז, ג)

שני". הצדיקה עליה את הדין ונתנה לו. מה עשתה? **עמדה ומכרה את השדה**. ולקחה שתי כבשות, כדי ללבוש גיזותיהן וליהנות מפירותיהן. כיון שילדו, בא אהרון ואמר לה: תני לי את הבכורות, שכך אמר לי הקב"ה, כָּל הַבְּכוֹרִים אֲשֶׁר יוֹלֵד בְּבִקְרָךְ וּבְצִאֲנֶךָ וכו' (דברים טו, יט). הצדיקה עליה את הדין ונתנה לו את הוולדות. הגיע זמן גזירה וגזזה אותן. אמר לה: "תני לי את ראשית הגז, שכך אמר הקב"ה, וְרֵאשִׁית גֶּזְ צִאֲנֶךָ תִּתֵּן לוֹ (דברים יח, ד)". אמרה, אין בי כוח לעמוד באיש הזה. הריני שוחטת ואוכלת".

כיוון ששחטה, אמר לה: "תני לי הזרוע והלחיים והקיבה". אמרה: "אפילו אחר ששחטתי אותן, לא ניצלתי מידו". ואמרה: **הרי הן עלי חרם!** אמר לה: "כולו שלי הוא, שכך אמר הקב"ה: כָּל חֶרֶם בְּיִשְׂרָאֵל לַךְ יְהוָה (במדבר יח, ד)". נטל והלך לו והניחה בוכה, היא עם שתי בנותיה. וסיים קורח ואמר: "כך הם בוזזים כולם את המסכנים ותולים את מעשיהם בקב"ה".

קָרַח בנה מודל של מסכנות, שאין שניה לה וכך קנה את לב ההמון. הוא לא יכול לספר, כי מאחורי האלמנה והיתומות מסתתר כאבו, שנתמנה אליצפן בן עוזיאל, שכן בסיפור זה לא היה קונה את ליבו של אף אחד. הוא בא עם מסר חברתי. הוא בנה אידיאולוגיה, שתיתן את הצידוק המוסרי להבערת אש המחלוקת והמרד.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס

רב ק"ק "עין חמד" - מבשרת ציון

כלפי חוץ נושא המאבק אופי של בקשת טובת העם. בשפת זמננו: מתן אפשרות לבחירה הוגנת ודמוקרטית של נבחר הציבור. אך לא ביום אחד אפשר להרים את נס המרד בתורת משה. לשם הצלחת מאבק נזקק קָרַח למחנה נרחב של תומכים שיעמוד לימינו. כי רק כך יוכל להבטיח לעצמו תוצאות חיוביות. וכך בשיחות, בחוגי בית, ובאמצעי פרסום אחרים נוצר לאט אותו חוג תמיכה, שנודע מאוחר יותר כעדת קורח.

מדרש מעניין מסייע בידינו להבנת המנגנון המרכיב את המחלוקת, מחלוקתו של קָרַח וכל מחלוקת שבעולם. המדרש מציג בפנינו את התכנית שבהם עשה קָרַח שימוש כדי לארוג את מסכת ההסתה כנגד הנהגתו של משה רבנו. וכך מסופר במדרש (שוחר טוב תהלים א):

"וּבְמִנְשֵׁב לְצִים לֹא יֵשֵׁב (תהלים א, א)" - זה קָרַח, שהיה מתלוצץ על משה ואהרון. מה עשה? כינס עליהם כל הקהל, שנאמר: "וַיִּקְהַל עֲלֵיהֶם קָרַח אֶת כָּל הָעֵדָה (במדבר טז, ט)". התחיל לומר בפניהם דברי ליצנות. אמר להן: אלמנה אחת הייתה בשכונתי **ועמה שתי נערות יתומות, והיה לה שדה אחת**. באה לחרוש, אמר לה משה: "לא תִּתְחַרֵּשׁ בְּשׂוֹר וּבְחֶמֶר יִתְּחוּ (דברים כב, י)". באה לזרוע, אמר לה: שָׂדֶךְ לֹא תִזְרַע כְּלָאִים (ויקרא יט, יט)".

באה לקצור ולעשות ערימה, אמר: "הניחו לקט, שכחה ופאה". באת לעשות גורן, אמר לה: "תנו תרומה ומעשר ראשון ומעשר

העלון מוקדש להצלחת

ישיב אריאל בן טובה
יניב בן גילה
שמאל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
ענית בת רחל ברכה
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע
נטלי בת יוניט
קסירר אפרים וב"ב
י.מ.ש. כדורי
חיים בן בכוריו

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר
תרצה בתייה בת ימנה נינט
עמית בת טובה
חגית בת גילה
נתנאל בן ג'ינה
אילן בן ג'יליט

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רוחמה
סיון בת אסתר
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה

רפואה שלמה

הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א
מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניזירי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
מירדכי ניזירי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי
גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים
אסתר בת סוליקה
מזל בת חנה
יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
יהודה בן סעידה
נעם יצחק בן רחל ברכה
אקבאל בת נושפארין שירה שילת בת אורלי
תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל
אליהו בן גוהר פינה ומירה בת מונאבאר-
נחת מכל יוצאי חלציהם
מוריה בן רחל ברכה
יהודה אריה בן רחל ברכה
שלו בן מזל פחמה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
מישא אסתר בת זוהרה
דוד בן דנה
כל עם ישראל

21/06/2014

כ"ג סיוון תשע"ד

פרשת קרח

הפטרה: "ויאמר שמואל" - שמואל א, יא

ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
21:20	20:30	19:10	
21:18	20:33	19:27	ת"א
21:21	20:35	19:20	חיפה
21:17	20:30	19:27	ב"ש

העלון מוקדש לרפואת
יצחק בן פינה הי"ו
ולע"נ ראובן עמנואל חיים בן סימה שירין

רפואה שלמה
לאיידה חיה בת אסתר
ולילד אלחנן רפאל בן איריס

זש"ק, פרנסה טובה
ובריאות איתנה
לאליהו ניזירי בן ימנה וגלית בת מסודי

שואל ומשיב בהלכה – שבת בבית-מלון

שאלה: ?

כאשר אדם מתארח בבית-מלון בשבת, על אלו דברים עליו להקפיד?

תשובה: !

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחס, מפקח ענף הכשרות-רבנות מבשרת:

יש לוודא, קודם שאדם מזמין חדר בבית מלון [כולל ארוחות], שאכן תעודת הכשרות בת-תוקף. כאשר תעודת הכשרות בהשגחת רבנות מקומית רגילה שאינה מהדרין, יש לוודא עם המשגיח באותו מקום בעניין כשרות הבשר, שאכן הוא חלק בית יוסף (לספרדים), וכן יש לוודא, שהירק מגידול מיוחד, הנעשה בפיקוח ללא חשש תולעים.

אם אכן המלון נושא תעודת כשרות שאינה מהדרין, על פי רוב יש בישולי גויים באותו מקום לדעת הספרדים. אף שלכתחילה ראוי להחמיר, מכל מקום בדיעבד גם לדעת הספרדים, אפשר לאכול מבישולי המלון. מקורות: הראש"ל הגר"ע יוסף בספרו הליכות עולם ח"ז (עמוד קיז).

המתארח בבית מלון ובמקום זה מבשלים בשבת ועושים מלאכות כרגיל אף על ידי גוי, אסור לאכול מן המאכלים. דוד מים חמים, שם המים הורתחו בשבת לצורך ציבור אורחי המלון, אף אם רוב הציבור השווה בבית המלון הוא נכרי, אין להשתמש במים החמים לצורך שתיית קפה ותה. מקורות: אף שהדבר נעשה על ידי נכרי אסור, כיוון שהרתיחו מים גם לצורך האורחים היהודים. כ"כ אאמו"ר שליט"א בספרו ודבר דבר (עמוד רמט).

כאשר רוב האורחים השווים בבית המלון הם גויים כגון בחוף-לארץ, וגוי הרתיח מים בשבת בכמות מסוימת, בכל מקרה, ולא לפי כמות האורחים, מותר.

הבריחה ממחלוקת ושכרה

מסופר על רבי ירוחם המשגיח של ישיבת מיר, שהיה מנהל רוחני בישיבת ראדין שהיא ישיבתו של החפץ חיים. והנה בזמן שהתחילו להתקבץ סביבו תלמידים, היו כאלה, שלא ראו זאת בעין יפה. ומעניין פעוט זה נוצרה מחלוקת בישיבה. רבי ירוחם אף לא ניסה ליישר את ההדורים אלא מיד התפטר מתפקידו למרות הקושי שבדבר. הוא פשוט עזב את משרתו ותפקידו כדי לבטל את המחלוקת.

אחר זמן התמנה למשגיח בישיבת מיר, היא הישיבה שניצלה בימי השואה בנסים גלויים. מנהיגי הישיבה ראו אותות ומופתים בנס ההצלה של ישיבת מיר, ועל כולנה רבי ירוחם בא בחלום למשגיח רבי יחזקאל לוינשטיין, ואמר לו לאיזה מקום ללכת והיכן יזכו למקום ההצלה. ואמרו עליו גדולי הדור ההוא, שאת הכוח הזה לפעול להצלת עולם התורה היחיד, שנותר מגולת אירופה, זכה רבי ירוחם ע"י הויתור על כבודו ומעמדו ותלמידיו כדי להרבות שלום, ולקטוע את המחלוקת עם תחילתה.

הקנאה משבשת

להלן סיפור מופלא, שעובד מהספר "חפץ חיים מעשי למלך" בו ממחיש ר' ישראל מאיר הכהן מראדין, הרי הוא החפץ חיים' עד כמה יכולה הקנאה לשבש את דעתו של האדם: פעם פרצה מחלוקת בעיר קטנה בין מושל הכפר לבין שכנו, השכן כעס עד מאוד ואיים להביא את דבתו רעה לפני השלטונות על דברים לא חוקיים שעשה מושל הכפר.

אשת השכן, בניסיון למנוע מבעלה להלשין, טענה: "הרי המושל שיחרר את בנינו מהצבא, ואם ייתפס בעוון יאסרו מיד גם את בנינו". ענה לה בעלה מבולבל מכעס: "הכל כדאי! כדאי לאסור אותך, אותי ואת בנינו. ובלבד להוריד את זה מגדולתו!".

• שבועת שווא אחת - דוחה מאה זכויות
• ביזוי תורה אחת - דוחה מאה שמחות
• מעשה גזל אחד - דוחה מאה ברכות
• לשון הרע אחת - דוחה מאה תשובות
(החיד"א בציפורן שמיר מ"ב)

• ליצנות אחת - דוחה מאה תוכחות
• חילול ה' אחד - דוחה מאה תפילות
• נבלות פה אחת - דוחה מאה הבטחות
• מחלוקת אחת - דוחה מאה פרנסות

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PrineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, חג הגון,
חזרה בתשובה וכו' - נא לפנות לליאור בטל" 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח" הבשם 26א ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה

לשאלות נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחס
בטל" 052-6329144

הרב מכלוף אלעסרי זצ"ל - נולד בשנת ה'תרע"ה (1914) בעיירה קסר א-סוק למשפחת אלעסרי שהייתה משפחת רבנים כעשרים ושישה דורות, שעסקו בקבלה מעשית, כתיבת קמעות וסגולות. למשפחה הייתה קיימת תעודה שיצאה בשנת תקל"א (1771) מביה"ד הרבני במכנס, אשר בפסק הדין שבה מוענקת משרת הרבנות בקהילת קסר-א-סוק למשפחת אלעסרי שכללה את ענייני השחיטה בכל כפרי האיזור כמו 'גרמא', 'תל-שינט', 'קרנדו' ועוד. הבן השלישי להוריו.

את צעדיו הראשונים עשה בעיירה, שבה נולד. כבן למשפחת רבנים ספג אל קרבו את אהבת התורה ומקצועות הרבנות: שחיטה, מילה, חזנות והוראה. מקטנותו נראה כי לגדלות נועד. התייתם בגיל 16 מאביו. נקשר לר' יצחק אביחצירא ("בבא חאקי") ולאחר מספר שנים ה'בבא סאלי' היה צריך לנסוע למקום מסוים ור' מכלוף הלך עימו. היה בקשר הדוק עם בנו ה'בבא מאיר' אשר בחן אותו בכל ענייני השחיטה ואף כתב לו כתב הסמכה לשחיטת כל סוגי הבהמות והעופות.

לאחר שנבחן והוסמך לרבנות בישיבת 'אביר יעקב' בעיר בודניב (מרוקו), נשלח ע"י ה'בבא סאלי' להמשיך לימודיו בקזבלנקה ובטאנג'ר (מרוקו). בזמן זה הורה לו ה'בבא סאלי' להתחתן ולעמוד בזכות עצמו. לאחר מכן נשלח לכהן כרבה של העיירה ריש (מרוקו) הנמצאת באיזור הולדתו. טיפל בכל תפקידי ההנהגה הרוחנית: חזן, דרשן, סופר סת"ם, מוהל, עורך חופות, כותב גיטין, מורה למקצועות הקודש, שוחט ובודק. לימד מלאכות שונות הקשורות למצוות: הכנת טליתות, קשרי תפילין, כריכת סידורים, הכנת שופרות והכנת העור לתפילין ולמצוות. לימד תורה את כל ילדי המקום בהתאם לרמתם.

בערב חג השבועות ה'תשכ"ג עלה עם משפחתו לא"י, השתקע בבית שאן ובמשך שנים רבות עבד לפרנסת משפחתו כשוחט. בנוסף שימש בשירות הקהילה בית שאן בתפקידים רוחניים: ערך בריתות וחופות, דרש בהלוויות, ניחם אבלים, לימד והכשיר שוחטים, שימש כחזן וכדרשן בבית הכנסת, השכין שלום בין אדם לחברו ובין איש לאשתו. נודע ככותב קמיעות וכמגלה נסתרות ורבים מהארץ ומחו"ל באו לבקש את ברכתו ועצתו. כאות הוקרה על תרומתו לחיים הציבוריים מועצת העיר בית שאן העניקה לו את התואר "יקיר העיר". **מלומד בניסים. רבים פנו אליו ונושעו.**

בשבת פרשת "בהר-בחוקותי" שנת ה'תשס"א קרא לבנו ואמר: "יוסף בני, אני יודע את מקומי... אני יודע איפה אני אזכה לשבת", השיב את נשמתו ליוצרה ובחצות הלילה יצאה הלוויתו. נתבקש לישיבה של מעלה בכ"ט סיון ה'תשס"א (2001). חי כ-87 שנים. ציונו בבית שאן. מקום קבורתו הפך למוקד עלייה לרגל ורבים רואים שם ניסים גדולים. השאיר אחריו דור ישרים מבורך של בנים וחתנים תלמידי חכמים. ממשיך דרכו בנו ר' יוסף יצחק אלעסרי שליט"א רבה של בית שאן.

סבא: ר' אברהם. **אביו:** ר' משה. **אמו:** מרת מסעודה. **אחיו:** ר' אברהם, ר' רחמים, מרת מרים. **אשתו:** מרת זוהרה. **מרבתי:** ר' יצחק אביחצירא (ה'בבא חאקי'), ר' ישראל אביחצירא (ה'בבא סאלי'). **בניו:** ר' אשר, ר' יהודה, ר' יוסף יצחק, ר' משה. **מספריו:** יטעמי שחיטה יליקוטי תורה.

בוקר אחד נכנס אל הרב בחור נכה כבן שלושים בלוויית אביו. הבחור היה מרותק לכיסא גלגלים עקב שיתוק בחצי גופו התחתון ולאחר בדיקות בבית-הרפואה ב"הדסה", שגם שם לא נמצא פתרון. הרב החליט לעשות מעשה, כתב לו קמע ואמר לו: "קום מהכסא", האיש אמר: "אבל אני לא יכול", הרב חזר שנית: "אמרתי לך לקום אז קום". **לתדהמתו של האיש והאנשים הסובבים, שצפו במראה הזה, הבחור קם על רגליו.** אמר לו הרב: "עכשיו תעלה במדרגות האלה", והוא עולה. "תרד", ירד. כך מספר פעמים. האיש חזר למכונית ללא כיסא הגלגלים. מי ששהה במחיצת הרב בעת הזו לא האמין שזכה להיות עד להתרחשות ואינו דומה מראה עיניים למשמע אוזניים.

פעם נפצע בנו של אחד מידידי המשפחה והוצרך לעשות ניתוח ברגלו. והנה הניתוח לא הצליח ורגלו הייתה משותקת, והרופאים אמרו **שכנראה יצטרכו לזכות לו את רגל ימין ל"ע**. המשפחה הייתה בצער רב ולכן ניגשו לרבי מכלוף לקבל את ברכתו. הרב כתב לו "קמיע" על צלחת, והכין לו משהו למרוח על הרגל ובירך אותו.

והנה לאחר שבועיים נסעו המשפחה לביקורת בבית-הרפואה ולאחר סידרת בדיקות ניגש הרופא לבני המשפחה ושאלם: "תגידו לי מה קורה פה? לפני שבועיים צילמנו את הרגל והיא הייתה משותקת, ועכשיו פתאום הכול הסתדר. איפה הייתם?". השיבו: **"ד"ר אני אספר לך! היינו אצל הצדיק רבי מכלוף אלעסרי בבית-שאן והוא ברך אותי, ומאז ברוך ה' אני מרגיש טוב והולך על הרגליים!"**

לפני מספר שנים, ילד קטן נתקף בגרדת חריפה בעור. נבדק בבתי הרפואה, נתנו לו כמה סוגי משחות ותרופות ודבר לא הועיל. הוריו ניסו לדרוש ברופאים- אולם ללא הועיל. אחד ממכריו שמע על המקרה ואמר לו: "הרב אלעסרי נמצא בבית-שאן, לך אליו, אולי ימצא מזור לבנך". שמע הלה ובא אל הרב, הצדיק נתן לו בקבוק, ואמר לו, **שיקח נמלים ויערבב עם מספר תבלינים כמו שום ועוד, מהתערובת הזו ימרח לבנו במשך שבוע.** האיש עשה ככל אשר הורה הרב, לאחר זמן קצר הבריא בנו כאילו מעולם לא חלה בדבר.

גזרות קשות ידעו יהודי תימן במהלך הדורות. בצדקותם ותמימותם הרבה, תמיד הסכימו עם הגזרה וקיבלו עליהם את הדין באהבה. **אולם כשנגע הדבר לכבוד שמים, לא יכלו עוד להחריש.** ומעשה שהיה- כך היה: על כס המלכות הושב האימאם עז'מי בנו הצעיר של האימאם אל קצאם שמת לא מכבר. דאג האימאם החדש מפני אחיו הגדול עבדאללה, וחשש, שיחתור להדיחו ממלכותו. בגודל רשעותו עלה בליבו רעיון נואל, לשלוח את אחיו לעולם שכולו טוב, וכך להבטיח את מקומו. הוא טיכס עצה בינו לבין עצמו, כיצד לבצע את זממו מבלי להטיל את החשד על המלכות. רעיון מתוחכם עלה במוחו, ומיד שלח אחר שני שומרי הנאמנים, וציווה אותם לעשות כדבריו.

בשעת ליל מאוחרת, שב עבדאללה אחיו של האימאם לביתו, התהלך קודר על שלא זכה במלכות מתוקף היותו בכור. **וכך כשהוא שקוע בהרהורי, לא שם לב לשניים שארבו לו בדרכו, תפסוהו במיומנות רבה, מבלי שהשמיע אף הגה קל.** עם שחר התעוררה מהומה בעיר צנעא, ברחוב היהודים נמצאה גופתו של עבדאללה, כשהיא מבוטרת לבתרים!

תושבי העיר המוסלמים, נזעקו, והחלו לחרף ולגדף את שכניהם היהודים שנאי נפשם. התקהלות המונית של אנשי העיר החלה להתבצר למול רחובותיה היהודיים של העיר, כשהם קוראים לנקום ביהודים על העוול שעשו. כששמע האימאם החדש את דבר האסון שקרה לאחיו, זעם ביותר וקרא בקול ניחר: **"היש למישהו ספק, שהיהודים הם אויבי הממלכה! לא די שהביאו על אבי צרות ובעיות וקיצרו את ימיו ושנותיו, וכעת פגעו באחי האהוב, ומי יודע, מה הם זוממים לעשות לי? בני מוות הם – כולם, מהתינוקות שביניהם ועד לישישים שבהם."**

בפקודתו נאסרו כל יהודי העיר צנעא, ונכלאו בחצר הארמון, לעיניהם המרוצות של השכנים המוסלמים. כוונתו של האימאם הייתה לדונם במשפט חטוף, ולכלותם באחת. **בליבו שמח על ההזדמנות לנקום ביהודי העיר, וכך להצליח להכות שתי ציפורים במכה אחת, את אחיו הגדול, ואת יהודי העיר...**

נעמד האימאם בארמונו בחלון הפונה לחצר, חושב מה יהיו דבריו, אשר יאמר ליהודים המבוהלים שנקבצו בשטחו, ולכל המוסלמים הצובאים את הרחובות שסביב. טרם פתח את דבריו, נתרומם רב יהודי העיר צנעא, וקרא אליו "מה פשענו?". נתקף האימאם חרון אף וקרא: **"את אחי היקר רצחתם, ועוד שואל אתה במה חטאתם! אתם עוד תתנו על כך את הדין, משפט צדק יצא היום לאור, לא נשקוט עד שנראה דם תחת דם!"** נענה הרב בשלווה ואמר "ידינו לא שפכו את הדם הזה, ואם אך תרצה, אוכל לגלות את אזנך, מי רצח את אחיך!"

דממה מתוחה נשתררה בחצר הארמון, כפות ידיו של האימאם נקמצו ובקול מתוח שאל "כיצד תדע?". "צווה להביא לכאן את ההרוג", אמר הרב, "ותוכל לראות כיצד". גיחך האימאם ואמר: "הלא תזכור, כי בותרה הגופה על ידיכם?". לא נרתע הרב ואמר: **"ביאו הנה את הבתרים!"**

האווירה הייתה דרוכה ביותר, בתרי הגופה הובאו לחצר הארמון, ונערכו בהוראת הרב האחד על יד השני כסדרם. נשא הרב עיניו לבורא וביקש רחמים על בני קהילתו **"לא לנו ה' לא לנו, כי לשמך תן כבוד, אנא ה' כי בידך נפש כל חי, השב את רוחו של המת, ויגלה באזני העם מי הרגו."** טרם סיים הרב לכלות את דבריו, נזדעזעו בתרי הגופה, התחברו יחד, והמת פקח את עיניו.

חרדה ואימה אפפו את הכל, כשהתחיל המת לדבר ואמר: "אני הוא עבדאללה בן אל קצאם. שניים מעבדי אחי האימאם עז'מי – וכאן נקב המת בשמותיהם ובתפקידם "ארבו לי בליל אמש והרגוני, ואת בתרי גופתי השליכו ברחוב היהודים. **אין ידי היהודים מגואלות בדמי, כי אם הכל נעשה במצוות אחי – הוא האשם היחיד במותי."**

טרם כילה את דבריו, בקש המת, שיקברוהו עם אבותיו, עצם את עיניו ומת. מהומה קמה בלב הקהל המוסלמי שחזה במשפט, אולם האימאם היסה את כולם באחת, וקרא בקול מחוצף **"שקר וכזב, מעשי כשפים המה, לא אאמין, אף אם יעשה הדבר לנגד עיני אלף פעם."**

הכול נשאו עיניהם אל הרב, שעמד ופניו הפיקו אש יוקדת, הוא אמר בקול שליו כשהוא פונה אל הקהל כולו: "כאשר נגזרו עלינו גזרות קשות הנוגעות לממונו- החרשנו. אף הבוקר כשנגזרה עלינו כליה, כל עוד זה נגע לפשנו בלבד, קיבלנו את הדין באהבה שהרי סוף כל אדם למיתה" – וכאן הרעים הרב קולו וקרא – "אולם כאשר על מעשה הנס, שהראנו האלוקים ברוב חסדו, אומרים הגויים, כי מעשה כשפים המה, על זאת לא נוכל להחריש!"

"ריבונו של עולם עשה למען שמך, כדי שלא יאמרו הגויים אין אלוקים בקרבם. וכיצד ידעו כי זאת אתה עשית ומידך הכל? והיה **וּפְצָתָהּ הָאֲדָמָה אֶת פִּיהָ וּבִלְעָה אֶתָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם וַיֵּרְדּוּ חַיִּים שְׂאֵלָה. וַיִּדְעָתָם כִּי נֶאֱצוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֶת ה'** – נשא הרב מבטו לבני קהילתו, ויחד קראו בקול את הפסוקים מפרשת קרח, **וּכְשֶׁהֲגִיעוּ לַמִּילִים וַיֵּרְדּוּ הֵם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם חַיִּים שְׂאֵלָה וַתִּכַּס עֲלֵיהֶם הָאָרֶץ וַיֵּאָבְדוּ מִתּוֹךְ הַקֹּהֶל,"** נזדעזעה הארץ ובלעה את האימאם האכזרי ובני ביתו, וכל האנשים המתקהלים נסו על נפשם פן תבלעם הארץ. כן יאבדו כל אויבך ה'.

<p>הרב עובדיה יוסף בן גורג'ה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת נתון ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יפה בת רבקה ע"ה</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'ה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלטר אורה בת נעימה ע"ה</p>	<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי יזי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה אברהם בן מלכה ז"ל ספירנס תקוה בת נעימה ע"ה</p>	<p>הרב שבתי בן אסתר אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן מזל ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל דניאל רפאל בן חזית ז"ל כל נשמות עם ישראל</p>
---	--	---	---

לע"נ

תנצב"ה